

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:10
מוצאי שבת.....5:41
שיעורים כסדרן
נ"ך.....שמואל ב כ"א-כ"ב
בבלי.....תענית כ"ב
ירושלמי.....גיטין נ"ד
תוספתא.....סוטה ז'
רמב"ם.....פסולי המקדשין י'

שעה 11, גליון 14 (529)

פרשת פקדו, שבת חנוכה, א' דראש חודש טבת, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

א פרייליכן חנוכה

מיר שטייען יעצט אין די הייליגע און פרייליכע טעג פון חנוכה, ווען די הייליגע חשמונאים האבן באזיגט די שלעכטע יונים, און צוריק געשטעלט דעם הייליגן בית המקדש ווי עס דארף צו זיין, און אויפגעלאכטן די אויגן פון די אידישע קינדער.

חז"ל זאגן (בראשית רבה ב, ד) אז די יונים האבן פארטונקלט די אויגן פון די אידן מיט זייערע שלעכטע גזירות, זיי האבן באפוילן אז מען מוז אויפשרייבן אויף די הערנער פון די אקסן אז מען האט ח"ו נישט קיין חלק מיט'ן הייליגן באשעפער. לאמיר נאר אריינטראכטן, פארוואס רופן עס די הייליגע חז"ל "פארטונקלט די אויגן"?

נאר דער אמת איז אז א מענטש קען נישט זיין פרייליך און אויפגעלייגט נאר אויב ער האט אמונה, ער גלייבט אז דער אייבערשטער פירט אלעס אויף דער וועלט. יעדער מענטש גייט דורך יעדן טאג צרות און שוועריקייטן, קיינער קען זיך נישט ארויסדרייען פון דעם, אייביג איז דא זאכן אין א מענטש'ס לעבן, וועלכע גייען נישט אזוי ווי ער האט געוואלט, אמאל מער און אמאל ווייניגער.

ווען א מענטש לעבט נישט מיט'ן אייבערשטן, עס ליגט אים נישט אין די ביינער אז יעדער ריר אויף דער וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן ווערט ער זייער טרויעריג פון די אלע שוועריקייטן, און ער שפירט נישט קיין הנאה אין זיין לעבן.

ווען א איד איז אבער שטארק מיט אמונה, ער ווייסט און גלייבט אז קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליין, יעדע זאך האט א פונקטליכן חשבון פארוואס דער אייבערשטער האט דאס אזוי געמאכט, דאן האט ער א פרייליכע און גליקליכע לעבן, ער ווייסט אז די שוועריקייטן קומען אויף פונעם אייבערשטן און דאס איז זיכער פאר זיין

א גוט ווארט וויסן זאלסטו, אויבן

נאר אנדערש אויף א מענטש. דא קוקט מען ווער עס האט געלט, ווער עס האט פבוז, ווער עס האט א פאלאז, א טייערע קאר וכו' וכו', מען מאכט אן עסק פון די זאכן, אבער אויבן אין הימל איז אן אנדערע וועלט, אויבן קוקט מען ווער עס דערהאלט זיך, מען קוקט צו וועם לויפט דער מענטש בעת צרה, דער וואס איז שטארק און אמונה, דער וואס פארלירט זיך נישט ווען עס גייט אים נישט ווי אזוי ער וויל - דער איז זייער חשוב.

(עצתו אמונה וישוב תשפ"ב)

א ווארט אויף די פּרָשָׁה

יכל האַרץ באו מערומה לשבּר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ, די גאנצע לאנד איז געקומען צו יוסף קויפן עסן, ווייל די הונגער האט זיך געשטארקט. מען זעט אין די גאנצע פרשה אז די הייליגע תורה רופט אן דאס קויפן עסן מיט'ן נאמען "שבּר", און יוסף הצדיק ווערט אנגערופן "הוא המַשְׁבִּיר" לכל עם הארץ, פארוואס רופט עס די תורה מיט דעם לשון?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ע"ו) אז ווען א מענטש קוקט אויף א זאך, גייט דאן ארויס פון זיינע אויגן אן "אור לשׂר", א שטראל פון זיין אויג צו די זאך, און דאן קומט צוריק אן "אור חוּזר", די בילד פון די זאך קומט צוריק צו זיין אויג, און דורך דעם זעט ער עס. איידער די זאך ווערט געזען, האט עס נישט קיין גבול און זמן, און ווען דער אויג זעט עס, באקומט עס א גבול און זמן; וואס די זאך איז, ווי גרויס דאס איז, ווען דאס איז, און אזוי ווייטער.

און דער הייליגער רבי זאגט ווייטער אז דאס איז די גרויסקייט פון בטחון, ווייל דער אייבערשטער שיקט אלעמאל אלע גוטע השפעות פאר'ן מענטש, עס האט אבער נישט קיין גבול און זמן, עס קען זיין צומאל אז א זאך וואס ער דארף שוין יעצט האבן, וועט אנקומען צו אים ערשט אין צוויי דריי יאר ארום; ווען א איד האט אבער בטחון, ער קוקט נאר צום אייבערשטן, מיט דעם מאכט ער א גבול און א זמן פאר די השפעה, אז ס'זאל אנקומען צו אים אין די ריכטיגע צייט ווען ער דארף עס.

מיט דעם טייטשט דער הייליגער רבי דעם פסוק (תהלים קמ"ה, ט"ו) "עיני כל אליך ישברו", דורך דעם וואס א מענטש קוקט צום אייבערשטן מיט בטחון אז ער וועט אים זיכער העלפן, מיט דעם מאכט ער, "ואתה נותן להם את אכלם בעתו", אז דער אייבערשטער זאל אים געבן זיין עסקן "בעתו", אין די צייט ווען ער דארף עס.

חז"ל זאגן (דברים רבה ב, י"ח) אז ס'זענען דא תפלות וואס ווערן געענטפערט נאך פערציג טעג, ס'איז דא תפלות וואס ווערן געענטפערט נאך צוואנציג טעג, און אזוי ווייטער. דאס הייסט אז קיין איין תפלה איז זיכער נישט אומזיסט, יעדע תפלה גייט ארויף צום אייבערשטן, עס ווערט אויסגעהערט און עס ווערט געענטפערט, אבער צומאל קען נעמען א לענגערע צייט ביז די לשועה קומט אן צום מענטש, אבער אז מיאז זוכה צו קוקן צום אייבערשטן מיט די גאנצע אויגן, ווי דער פסוק זאגט "עיני כל אליך ישברו", ער קוקט נישט אויף קיין אנדערע הילף מיט א זייטיגע אויג, נאר זיינע גאנצע אויגן זענען געוואנדן נאר צום אייבערשטן מיט א שטארקע בטחון, דאן באקומט ער זיין פרנסה אין די ריכטיגע צייט, שנעל און גרינג.

נאך א סגולה זעט מען אין דעם פסוק, ווייל דאס ווארט "ישברו" קען מען אויף לייענען מיט א "ש", מיט די פינגטל אויף די רעכטע ייט, "ישברו", וואס מיינט "צעברעכן", ווען א איד איז זוכה צו צעברעכן זיין יצר הרע וואס רעדט אים צו קוקן אויף שלעכטע זאכן, וואס דארט הייבט זיך אן אלע פראבלעמען, ווי חז"ל זאגן (פנהר"ן מה"א) "אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו ראות", דער יצר הרע קען ארבעטן אויף א מענטש, נאר נאכדעם וואס דער מענטש האט געקוקט אויף זאכן וואס מען טאר נישט, דער עיקר כח וואס דער יצר הרע האט איבער א מענטש, איז נאר דורך דעם וואס ער איז אים ממשיל צו קוקן אויף שלעכטע זאכן. ווען א איד איז אבער מצליח צו צעברעכן זיינע אויגן, "עיני כל אליך ישברו", ער צעברעכט די תאוה פון זיינע אויגן, דאן "ואתה נותן להם את אכלם בעתו", וועט ער האבן פרנסה אין די ריכטיגע צייט.

מיט דעם קען מען פארשטיין פארוואס די תורה הקדושה רופט אן דאס קויפן עסן מיט'ן נאמען "שבּר", וואס איז קרמוז אויף ביידע פשטים, סיי אויף האפן און קוקן צום אייבערשטן און סיי אויף צעברעכן, ווייל דאס איז דער נועם ווי אזוי מ'באקומט פרנסה ברייח.

לאמיר זיך שטארקן אויפ'ן יצר הרע, בעסן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו היטן די אויגן ווי עס דארף צו זיין, נישט צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט קוקן, און גלייכצייטיג זאלן מיר קוקן נאר צום אייבערשטן און האפן צו אים אז ער וועט אונז העלפן, דאן וועלן מיר באקומען אלע אונזערע געברויכן אויף ריכטיגן וועג ווי אזוי מיר דארפן עסן, און אין די ריכטיגע צייט ווען מיר דארפן עס.

(תוף הפחל מקץ תשס"ה)

א בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

הדרכה פאר א בחור ווי אזוי זיך צו פירן אין לעבן

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ה' פרשת וישב, כ"א כסליו, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

מזל טוב פאר דיין בר מצוה! דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט אויסוואקסן אן ערליכער איד, א גרויסער צדיק.

דיין טאטע האט מיר געשיקט בילדער פון דיין בר מצוה; איך באוואונדער דיין קלוגשאפט, דו ביסט יונג אבער דו האסט שכל מער פון עלטערע, דו האסט געבעטן דייער עלטערן פאר א פשוטע בר מצוה, עס האט זיי נישט געקאסט קיין געלט; וואויל איך דיר.

דו בעסטסט איך זאל דיר שרייבן הדרכה ווי אזוי זיך צו פירן אין לעבן.

- די ערשטע זאך אינדערפרי זאלסטו אפגיטן נעגל וואסער, גיי נישט אראפ פון בעט אן נעגל וואסער. טו זיך אן און גיי אין מקוה, דער רבי זאגט: "וי ערשטע זאך איז מקוה"; ברסלב'ער חסידים זענען זייער מקפיד נישט צו פארפעלן מקוה קיין אין טאג.
- יעצט אז דו ביסט אין ישיבה זאלסטו גיין מיט זייער סדר היום; ווען מען דארף זיין ביים לערנען - זאלסטו זיין גרייט אין צייט, און ווען מען דארף זיין ביים דאווענען - זאלסטו זיין גרייט, סדר איז זייער וויכטיג פאר עבודת השם.
- ווען דו האסט איבריגע צייט זאלסטו זיך מסדר זיין א סדר צו לערנען די שיעורים. די ערשטע שיעור זאלסטו זיך מאכן אין מקרא; לערן יעדן טאג א חלק פון די פרשה, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער, ביז סוף וואך - די גאנצע פרשה שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י.
- די צווייטע שיעור זאלסטו זיך מאכן אין משניות; זע צו לערנען יעדן טאג אכצן פרקים, אויב איך דיר שווער צו זאגן אכצן פרקים אין איין צי קענסטו עס איינטיילן אין דריי; זעקס פרקים אינדערפרי, זעקס פרקים נאכמיטאג און זעקס פרקים ביינאכט. אכצן פרקים משניות איז זייער וויכטיג פאר א יונגער בחור; קוק נישט אויב דו פארשטייסט וואס דו לערנסט, דו זאג די ווערטער פון די משניות, פארשטייסט איז גוט און אז נישט זאלסטו ווייטער זאגן מיט א שטארקע עקשנות, דאס וועט דיר מאכן פאר א גרויסער צדיק.
- אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין גמרא און אויך זאלסטו זאגן יעדן טאג תהלים.
- ווען עס ווערט נאכט - גיי שלאפן; דריי זיך נישט אין די גאסן, גיי נישט צו קיין חבורות, גיי שלאפן פרי און שטיי אויף פרי.
- זיי מקפיד אויף קריאת שמע שעל המטה. זיי זיך מרגיל צו ליינען קריאת שמע בנסח אריז"ל; אנהייב איז דאס שווער, אבער אז מען טוט דאס א לאנגע צייט אין איין צי - ווערט דאס ווי א געוואוינהייט.
- ועל כולם זאלסטו גיין התבודדות, רעד צום אייבערשטן אויף דיין אייגענע שפראך; בעט אים ער זאל דיר העלפן דו זאלסט זיין א צדיק, בעט אים ער זאל דיר מקרב זיין צו אים. רעד צו אים אלעס וואס ליגט דיר אויפ'ן הארץ, זאג אים ווי שטארק דו ווילסט זיין גוט, ווי שטארק דו ווילסט זיין ערליך. דער רבי זאגט אז התבודדות, דאס איז די סוד ווי אזוי מען ווערט א צדיק. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צפון אמונה וישב תשפ"ב)

>>>>>

טובה, און ער בעט שטענדיג דעם אייבערשטן אז ער זאל אים העלפן מיט יעדן פראבלעם, און אזוי קען ער זיך שטארקן אלעס איבערצוקומען.

מיט דעם וואס די יונים האבן געוואלט אויסרייסן די הייליגע אמונה פון די אידישע קינדער, האבן זיי מיט דעם פארטוינקלט די אויגן פון די אידן. זיי האבן פארלוירן זייער גאנצע מוט און חשק, זייער גאנצער מוט אין לעבן. ביז די הייליגע חשמונאים האבן באזיגט די יונים און צוריק איינגעבאקן די הייליגע אמונה אין די הערצער פון אידישע קינדער.

שבת מילה און חידוש

די יונים האבן זיך ספעציעל פארלייגט אויף די דריי מצות, אויף שבת, אויף ברית מילה, און אויף קידוש החודש. די ראשי תיבות פון די דריי מצות "שבת מילה חידוש", איז "שמח". מיט דעם וואס א איד גלייבט אינעם אייבערשטן און ער היט אלע מצוות, ווערט ער א פרייליכער מענטש. דאס איז ביי יעדע מצוה. אבער ספעציעל די דריי מצות איז מער מסוגל צו מאכן פרייליך דעם מענטש.

ביי שבת זאגן די חז"ל (לקוטי שמעוני בהגלותו רמז תש"ה) "וביום שמחתכם - אלו השבתות" - דער אייבערשטער האט געגעבן דעם שבת קודש פאר די אידישע קינדער אלס א גוטע מתנה, אז זיי זאלן זיך פרייען און הנאה האבן פונעם הייליגן שבת.

ביי ברית מילה זאגט די גמרא (שבת כ"ג) אז די מצוה פון ברית מילה האבן די אידן מקבל געווען בשמחה, און זיי טוען עס נאך ביז היינט מיט גרויס פרייד, מען מאכט א גרויסע סעודה און מען פרייט זיך אז מען האט זוכה געווען צו מאכן א ברית.

און אויף ראש חודש זאגט די גמרא (פסחים ע"ז) אז עס הייסט א יום טוב, ווייל אלע ימים טובים זענען דאך אנגעהאנגען אויף ראש חודש. לויט ווען עס איז ראש חודש, לויט דעם ווייסט מען ווען עס איז אלע ימים טובים. און מיר זעען טאקע ווי אידישע קינדער טאנצן און פרייען זיך ביי "קידוש לבנה" יעדן חודש.

זעען מיר פון דעם אז די דריי מצות זענען ספעציעל מסוגל צו מאכן פרייליך די אידישע קינדער, און דעריבער האבן זיך די יונים דוקא פארלייגט אויף די מצות. זיי האבן נאר געוואלט אז די אידן זאלן פארלירן זייער שמחה און מוט, זיי זאלן פארלירן זייער הייליגע אמונה און דורך דעם פארלירן זייער גאנצער חשק אין לעבן. ווייל ווען א איד לעבט מיט'ן אייבערשטן איז ער דער גליקליכסטער און פרייליכסטער מענטש אויף דער וועלט.

דער הייליגער רמ"א הייבט אן דעם ערשטן סעיף אין שלחן ערוך מיט די ווערטער "שויתי ה' לנגדי תמיד" אז יעדער איד דארף האלטן פאר די אויגן אז דער אייבערשטער איז מיט אים שטענדיג. און דער הייליגער רמ"א ענדיגט דעם שלחן ערוך מיט די ווערטער "וטוב לב משתה תמיד" אז איד דארף שטענדיג זיין פרייליך. די צוויי זאכן גייען אינאיינעם האנט ביי האנט. ווי אזוי קען א איד זיין שטענדיג פרייליך? עס גייט דאך נישט אייביג אזוי ווי ער וויל, ער האט דאך פילע צרות און יסורים? ווען א איד געדענקט אבער אז דער אייבערשטער איז אלעמאל מיט אים, ער געוואוינט זיך צו צו רעדן שטענדיג צום אייבערשטן, ער געדענקט אז ער האט נישט קיינעם אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטן, דאן קען ער זיין אייביג פרייליך.

עננסט אדער פרייליך?

דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ר"ב) אז ווען א מענטש מאכט התבודדות, ער רעדט צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל פטור ווערן פון אלע זיינע שלעכטע מדות, און האבן נאר גוטע מדות, דארף ער קודם בעטן אויף איין מדה און ארבעטן נאר אויף דעם ביז ער וועט אינגאנצן אויסארבעטן די מדה, און דערנאך זאל ער גיין צו די צווייטע און צו די דריטע און אזוי ווייטער.

שטעלט זיך אבער די שאלה, פון וואו הייבט מען אן? ווען מען איז אנגעפילט מיט אלע שלעכטע מדות, אויף וועלכע מדה זאל מען די ערשטע בעטן?

די ערשטע מדה אויף וואס מען דארף בעטן איז אויף שמחה, מען דארף אסאך בעטן ער אייבערשטן אז מען זאל שטענדיג זיין פרייליך, און קיינמאל נישט זיין צוגעלייגט און טרויעריג, ווייל ווען מען איז פרייליך פאלט שוין ממילא אוועק אלע אנדערע שלעכטע מדות, וואס קומען פון עצבות און מרה שחורה, און מען באקומט אלע גוטע מדות.

רבי נתן האט געהאט א תלמיד וואס האט געהייסן רבי עוזר, ער איז געווען א גרויסער עובד ה', מיט פולסטן ברען און ערנסטקייט, און פון זיין גרויסע עבודה האט ער קיינמאל נישט געהאט קיין שמיכל אויפ'ן פנים, ער איז שטענדיג געווען צוגעלייגט, האט אים רבי נתן געזאגט: "איך האב געהערט זאגן אויף דיר עוזר אז דו ביזט פרום (ערנסט), איך האב אבער נישט אזוי מקבל געווען פון רבי'ן, דער עיקר איז צו זיין פרייליך, און פרום אויף". דאס מיינט אז דער עיקר דארף מען זיך פארלייגן אויף שמחה, שטענדיג זיך צו שטארקן און זיין פרייליך.

צי עס גייט גוט אדער שלעכט, וועט דער טאג סיי ווי אריבער גיין. ממילא פאר וואס זאל מען נישט זיין פרייליך אינעם טאג? חז"ל זאגן (תנחומא, שמיני) "אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר", און דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו געדענקן, ווייל געווענליך ווען עס קומט א שווערע טאג, זאכן גייען נישט אזוי ווי מען וויל, איז זייער שווער צו זיין פרייליך, און מען טראכט "מארגן וועט זיין א בעסערע טאג, מארגן וועל איך זיין פרייליך". דערפאר זאגן אונז די חז"ל: ווארט נישט אויף מארגן צו זיין פרייליך, ווייל ווי אזוי ווייסטו וואס מארגן וועט זיין? פרוביר צו זיין היינט פרייליך, נישט קיין חילוק ווי אזוי די מצב

<<<<<

אזי, און דאס וועט מאכן אז דו זאלסט מצליח זיין מיט אלעס, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך איז ער מצליח.

די בחירה ליגט אין די הענט פונעם מענטש, ווי אזוי ער זאל אונטערנעמן זיין לעבן, ווי דער פסוק זאגט "ראה אנכי נתת לפניכם היום ברכה וקללה" - דער אייבערשטער געבט פאר'ן מענטש א מתנה א 'טאג', און ער קען מיט דעם מאכן א ברכה אדער א קללה, פרייליך אדער טרויעריג, מען קען אונטערנעמן דעם טאג גוט, קוקן נאר אויף די גוטע חלקים וואס מען האט און זיך פרייען מיט דעם, און מען קען אלעס אונטערנעמן שלעכט, און זיין טרויעריג, און דער אייבערשטער זאגט: "ובחרת בחיים", וועל אויס דאס לעבן, צו זיין פרייליך און צופרידן, דעמאלט וועסטו האבן אלעס גוט.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אריינצונעמען אין זיך די הייליגע אמונה, שטענדיג צו געדענקען אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, און דאן וועט ער אייביג זיין פרייליך, און ער וועט האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(תוך החלל מקץ תשנ"ט, שידות מוהרא"ש חלק י"ג ערך טוב לב משתה תמיד, וחלק י' ערך שמחה)

פאטשן און שמייכלען

איך האב געזען א בילד וואס גייט מיר נישט ארויס פון קאפ; איך האב געזען מוהרא"ש אפאר טעג פאר'ן הסתלקות אין שפיטאל אויפ'ן בעטל, מוהרא"ש האט געפאטשט און געשמייכלט, מוהרא"ש האט געזאגט: "איך פאטש אז איך גיי אנוועק פון די וועלט".

וואס זאל איך דיר זאגן, דאס בילד לויפט מיר נאך. מוהרא"ש האט אין זיין לעבן זיך אפגעליטן צרות צרורות און דאך האט ער נישט פארלוירן די אמונה, נישט געהאט קיין קשיות אויף די אמונה, ער האט זיין גאנץ לעבן נאר געטון פאר די אמונה; אריינברענגען אמונה אין אונז און אין די גאנצע וועלט.

אז מיר וועלן פאלגן מוהרא"ש, מיר וועלן גיין אין די וועגן, מיר וועלן זיך באנוצן מיט די עצות פון רבי'ן - וועלן מיר זוכה זיין צוצוקומען צו א שטארקע אמונה, מיר וועלן זיין צוגעקלעבט צום אייבערשטן, מיר וועלן אויך קענען פאטשן און שמייכלען, זיין אמת'דיג איבערגעגעבן צום אייבערשטן.

טייערער ברודער, גיי אביסל שפאצירן, זיי זיך מתבודד; בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר מקרב זיין צו אים, בעט אים: "קרננו לעבודתך, הט לבי ליראה את שמך", בעט אין אידיש: "טאטע איך וויל זיין ערליך, העלף מיר".

עס איז דאך א מחי' דאס לעבן ווען מען גייט התבודדות.

(צפתו אמונה ונישכ תשפ"ב)

שאלות ותשובות ברסלב

קען מען האבן שלום בית ווען איינער איז א ברסלב'ער און דער צווייטער איז נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך שוין לאנג געוואלט באדאנקען אויף די שיעורים, די בריוו, און די גלינות, וואס האבן מיר אזויפיל געהאלפן אין לעבן.

איך בין א בת יחידה, צווישן צוויי ברידער. איך בין שוין 22 יאר אלט, מען האט שוין גערעדט פאר מיר אסאך שידוכים, אבער איך וויל זייער שטארק באקומען א בחור א ירא שמים וואס איז א ברסלב'ער חסיד. איך קום נישט פון א חסיד'ישע געזעלשאפט, איך בין אבער געווארן צוגעצויגן צו ברסלב דורך א חבר'טע, און מיר זענען זיך מחזק אינאיינעם, אבער זי האט שוין חתונה געהאט פאר עטליכע יאר צוריק. מענטשן זאגן מיר איך זאל זיך נישט עקשניצן דוקא אויף א ברסלב'ער בחור, און אפילו נישט דוקא אויף א חסיד'ישער בחור, דער עיקר איז נאר ער זאל נישט זיין קיין מתנגד, און דאן וועט אים שפעטער קענען מקרב זיין צו חסידות און צו ברסלב. איך בין אבער נישט זיכער אויב עס איז טאקע אזוי, איז שייך מקרב צו זיין דעם מאן נאך די חתונה? דאס וועט דאך מאכן דאס לעבן, כאטש אין אנהויב, זייער קאמפליצירט.

און דער עיקר וויל איך וויסן אויב די שלום בית וועט נישט זיין שווער אויב ביידע זענען אזוי אנדערש איינער פונעם צווייטן? קען מען זיך אויסקומען מיט א מאן אפילו איך בין אזוי שטארק פאר ברסלב, און ער האט גארנישט מיט ברסלב, און אפשר אפילו גארנישט בכלל מיט חסידות?

איך הער נישט אויף בעטן דעם אייבערשטן איך זאל שוין זוכה זיין צו מיין ריכטיגע שידוך, איך זאל שוין זוכה זיין חתונה צו האבן בקרוב און אויפשטעלן אן ערליכע אידישע שטוב, אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר ארויסהעלפן מיט עצות און הדרכה?

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך

יום א' פרשת וישב, י"ז כסליו, שנת תשפ"ב לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ערשטנס זאלט איר וויסן, עס איז נישטא אזא זאך אז צוויי מענטשן טראכטן אייניג, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט אז יעדער מענטש טראכט אנדערש פונעם צווייטן. די הייליגע חכמים זאגן (במדבר ובה כ"א): "כשם שאין פרצפותיהן דומין זה לזה, כך אין דעתן שוין זה לזה", יעדער מענטש טראכט אנדערש; דעריבער אפילו איר וועט טרעפן א ברסלב'ער חתן, ביידע פון אייך זענען ברסלב'ער - וועט איר נאכאלן דארפן שווער ארבעטן אויף שלום בית. מייןט נישט אז וויבאלד איר זענט ברסלב און איר וועט טרעפן א ברסלב'ער חתן - קומט אויטאמאטיש שלום בית; שלום בית קען מען נאר האבן אויב מען ארבעט זיך אויס די מידות, מען דארף אסאך הארעווען אויף זיך צו האבן שלום בית, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל מתחילת זיין די שלעכטע מידות; נאר אזוי האט מען שלום בית.

מען זאגט נאך פון צדיקים, וואו בעט מען ביים דאווענען אויף שלום בית? ביי: "ונפשי בעפר לכל תהיה", באשפער העלף מיר איך זאל זיין ביי זיך אזוי ווי ערד. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רע"ז) א מענטש דארף זיין ביי זיך אזוי ווי ערד, "כמו העפר שהכל דשין עליה", אזוי ווי ערד וואס אלע טרעטן אויף איר, "והיא נותנת להם כל הטובות", און דער ערד געבט צוריק נאר גוטס, "אכילה ושתיה וזהב וקסוף וזבנים טובות", עסן, טרינקען, זילבער, גאלד און דיימאנטן שטיינער, "הכל היה מן העפר", אלעס קומט ארויס פון די ערד, "כמו כן אף על פי שהם חולקים עליו ומבקשים רעתו אף על פי כן יעשה להם כל הטובות, כמו העפר", אזוי אויך דארף א מענטש טון פאר אלע וואס טוען אים שלעכטס - נאר גוטס, אזוי ווי די ערד, דאס בעט מען: "ונפשי בעפר לכל תהיה", איך זאל זיין ביי מיר אזוי ווי ערד; נאר אזוי קען מען האבן שלום בית, אז מען איז גרייט צו טון פאר'ן צווייטן נאר גוטס אפילו מען טרעט אויף מיר.

צווייטנס זאלט איר וויסן, שלום בית איז נישט ווען ביידע טראכטן די זעלבע, דאס איז נישט שלום. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כ"ב) שלום איז ווען מען שטעלט צוזאם צוויי פארקערטע מענטשן און ביידע לעבן אינאיינעם, אזוי ווי עס שטייט (איוב כה, ב): "עושה שלום במרומו", דער אייבערשטער מאכט שלום אין הימל צווישן די מלאכים. זאגט דער רבי: "פי זה המלאך מאש, וזה מפיו", איין מלאך איז פייער דער צווייטער מלאך איז וואסער, "שהם תרי הפכים; פי מים מכבה אש", וואס דאס זענען צוויי פארקערטע זאכן, וואסער לעשט אויס פייער און פייער טרוקנט אויס וואסער. "והקדוש ברוך הוא עושה שלום ביניהם ומחברם יחד", און דער אייבערשטער מאכט שלום צווישן זיי און ער באהעפט זיי צוזאמען; דעט מען אז דאס איז דער עיקר שלום, מחבר זיין צוויי פארקערטע זאכן, עינין שם.

א

Answers.com

